7
1 Bloeimaand
1944

ONZE PULLEN

De meesten van U zullen de Pullen en Ukkepullen reeds gezien hebben in verschillende plaatsen van ons land, want wij zijn nu reeds zoover, dat wij uiterlijk kunnen aanschouwen, wat en wie de Pullen der N.S.V.O. zijn.

In uniform gestoken bezoeken thans ongeveer 1000 Pullen en Ukkepullen de dienstmiddagen, die 's Zaterdagsmiddags gehouden worden. De jongens met hun blauwe overallpakken en veldmutsjes van dezelfde kleur en de meisjes in haar lichtblauwe blousje en zwart rokje met dito mutsje, voelen zich wat trots, nu zij dit mogen dragen.

Wellicht interesseert het U te weten, waar nu reeds afdeelingen zijn opgericht; ik laat ze hier volgen:

District Den Haag
met 5 Kringen (Oost West, Zuiderpark, Wassenaar, Rijswijk, waarvan 4 geüniformeerd;
District Z.-Holland
met 3 Kringen (Leiden, Gouda, Zwijndrecht), waarvan Leiden geüniformeerd.
District Rotterdam
met 5 Kringen (Zuid, Noord, Centrum, Hillegersberg en Overschie), waarvan 4 geüniformeerd;
District Amsterdam
met 3 Kringen (Zuid, West, Amstelveen) alle geüniformeerd;
District Gelderland
met 4 Kringen (Lochem, Zutphen, Apeldoorn en Nijmegen), waarvan 3 geüniformeerd;
District N.-Holland
met 1 Kring (Haarlem) nog niet geüniformeerd;
District N. Brabant
met 2 Kringen (Tilburg en Eindhoven) nog niet geüniformeerd;
District Drenthe
Kring Assen;
District Groningen
Kring Groningen (stad), de laatste 2 Kringen zijn niet geüniformeerd.
District Utrecht en Overijssel
(Kring Deventer evenals Kring Hilversum zijn in voorbereiding.

U ziet wel, de Pullen hebben hun weg door ons land reeds gevonden.
Het is ook aardig te zien, hoe trouw zij den dienst bijwonen en met welk een enthousiasme zij de verschillende opdrachten uitvoeren. Dat de Witvoeten en Snelvoeten „schouw" houden (dat beteekent letten op schoone handen en nagels enz.) is hun reeds bekend en ik denk wel, dat menige Moeder het kan merken, wanneer het Zaterdag is, want de Pullen geven dan hun handen een extra beurt.
Een voornaam ding voor de Pullen is de fluit van de leidster. Vanaf den eersten dienstmiddag leeren zij, dat, zoodra het fluitje gaat zij hun monden dicht moeten houden en de ooren goed open moeten zetten. U begrijpt, dat kost wel wat oefening, maar het is toch leuk te zien, hoe snel zij op de fluit reageeren.

Over het aantal Pullen heb ik niet te klagen, want zijn verrijzen als paddenstoelen uit den grond; maar leidsters, daar heb ik wel gebrek aan, vooral in de

N.S.V.O. nieuws
Verantw. redactrice: C. F. Galjaard-Meck
Redactie en adm.: Laplacestraat 31, Amsterdam O.
Tel. 52322, Postgiro 320886
Verschijnt tweemaal per maand

groote steden, waar de afdeelingen zoo groot zijn. Het zou heerlijk zijn, wanneer daar nog wat krachten bij zouden komen: vooral Den Haag heeft versterking noodig van het Kader.

Dus, jonge vrouwen, meldt U voor dit werk; wanneer U van kinderen houdt, weet ik zeker, dat U er voldoening in zult vinden. Wel moet U Uw Zaterdagmiddag offeren, maar bedenk er ook bij dat de jongste jeugd van Nederland het toch wel waard is, dat wij dit offer brengen. Hoe jonger wij de kinderen probeeren op te voeden in Nationaal Socialistischen zin, hoe beter. Dat kost tijd, inspanning, wegcijferen van jezelf, maar het moet, omdat ook onze jeugd het noodig heeft, dat zij eenmaal per week op zijn minst in verband bij elkaar komt, om dan vriendjes voor elkaar te leeren zijn, hun eigen ik, wat ook zij reeds jong bij zich dragen, te leeren buigen voor het algemeen belang.

Gij, ouderen, die van kinderen houdt, denkt er eens over na en mocht U voor dit werk voelen, meldt U zich dan aan bij het Hoofdkwartier der N.S.V.O., dan zal ik U gaarne verder inlichten.

Met Mussert voor onze jongste jeugd

HOU ZEE!

De Landelijk Pullenleidster,

H. v. d. LINDEN-EIGENRAAM,

Blauwvoet.

Uit het heele land

Den Haag Kring Zuiderpark. Bijeenkomst op 3 April. Ongeveer 40 leden zijn er, maar daar er veel zieken zijn valt het aantal mee. Kamske Oosterbaan heeft gesproken over de taak van de vrouw in den Nat. Soc. Staat. Er werd aandachtig naar haar rustige goede uiteenzetting geluisterd. Het voordragen van verzen en gedichten viel bij de kameraadskes zeer in den smaak. Ook de zangnummers werden door kamske Oosterbaan begeleid, daar kamske v. Schaik ons in den steek liet. Iedereen was zeer tevreden over dezen gezelligen kameraadschappelijken avond, ook kamske Oosterbaan nam een prettigen indruk mee van Kring Zuiderpark.

Den Haag Kring Voorburg. De eerste propaganda zangavond op 6/4. Zangleidster was kamske G. v. d. Veen. Twee liederen waarvan stencils waren uitgereikt ,,Mijn Holland" en ,,Het lied der Dietsche Vrouwen" werden ingestudeerd. Hierna werd door kamske v. d. Veen uiteenzetting gegeven over het werk en doel der Meta's, wat dringend noodig was, zooals bleek uit de vragen. Na de pauze heeft kamske v. d. Veen op verzoek gezongen ,,Hemelhuis" en ,,'t Kosterke" van E. Hullebroek. Na het nogmaals repeteeren van ,,Mijn Holland" en ,,Het lied der Dietsche Vrouwen", nu ook met de 2e stem, werd gesloten met ,,het Hartvuur Heilig". Uit naam van allen werd kamske v. d. Veen en ook kamske Elsevier voor haar muzikale begeleiding hartelijk gedankt. Allen hebben spontaan JA geantwoord op de vraag of deze avonden herhaald moesten worden. Er werd voorloopig afgesproken ,,over 4 weken". *(Vervolg zie pag. 8).*

EVEN AANDACHT VOOR DISTRICT... 14, ZEELAND

Ondanks de groote moeilijkheden waarin Zeeland altijd min of meer en op het oogenblik heelemaal verkeert, wilden we toch ook van Zeeland eens iets in ons blad hebben. Door de groote evacuatie enz. is het te begrijpen dat er voor het werk van de N.S.V.O. niet veel tijd meer overblijft. De afgetreden districtsleidster zei dan ook, dat er op het oogenblik niet veel voorviel, waarvan wat te vertellen viel. Wij laten haar verder aan het woord.

,,De N.S.V.O. in Zeeland is het nu niet altijd voor den wind gegaan. Een jaar na de oprichting, kregen wij de Zomeractie, waaraan zeer vele kameraadskes deelnamen. Nauwelijks waren we na dit intermezzo weer aan het werk getogen, of daar komt een gedeeltelijke evacuatie van Zeeland. Weer wordt het werk der N.S.V.O. nu stilgelegd. Wie wel eens in Zeeland vertoefd heeft, kan zich een voorstelling maken van de slechte verbindingen tusschen de eilanden onderling. Zoo is het in Zeeland altijd moeilijk geweest onze vrouwen op een groote bijeenkomst bij elkaar te roepen. Door 't ver uit elkaar wonen, waren niet altijd alle kameraadskes op de bijeenkomsten aanwezig. In den strengen winter van 1941, heb ik het toch wel meegemaakt dat er kamskes, toen er een spreekster van het Hoofdkwartier zou komen, 15 km gefietst of 5 à 7 km geloopen kwamen om deze te hooren spreken.

Ondanks alles was er toch immer een vaste kern aanwezig, die, als er een plotselinge actie was, bereid stond.

Ik hoop, dat na deze moeilijke tijden, die we op het oogenblik meemaken en als ieder weer naar z'n huis en haard teruggekeerd zal zijn, er een bloeiende N.S.V.O. in Zeeland zal komen.

VORMINGSBIJEENKOMST

STADS- EN ACADEMISCH ZIEKENHUIS UTRECHT

Donderdagavond 30 Maart vond in de feestelijk versierde turnzaal van het Stads- en Academisch Ziekenhuis in tegenwoordigheid van verpleegsters en leden der N.S.V.O. de laatste van de dezen winter in de inrichting gehouden vormingsbijeenkomsten plaats.
Het inleidend woord sprak Kam. C. H. Voerman, personeelchef van het ziekenhuis. Nadat hij een oogenblik stil stond bij de begrafenis van Kamske Pol, die hij noemde een verpleegster in den zeer goeden zin, wekte hij de aanwezige verpleegsters op, om den strijd tegen de overmacht te zamen te voeren en vooral de jongere verpleegsters te helpen. Velen buiten onze rijen zouden zich bij ons aan willen sluiten maar zij zijn bang voor de moeilijkheden.
Laten wij trachten hen te winnen.
Hierna sprak Kamske Noordhoek-Hegt, hoofd der afd. verpleegsters van den Pl. N.V.D. over deze nieuwe afdeeling. In het kort vertelde zij over het ontstaan van volksdienst en winterhulp, waarna zij even stil stond bij de afdeelingen gezinszorg, stationsdienst en hulpposten moeder en kind.
Tot slot wekte zij de verpleegsters, die een beroep hebben, verschillend van ieder ander en die zeer moeilijk in een bond te krijgen zijn, op zich aan te sluiten bij de verpleegstersgemeenschap.
Wanneer wij na het slotwoord van Kam. Voerman, tezamen het volkslied zingen, behoort deze leerzame avond en daarmee de vorming van dezen winter weer tot het verleden.

GUDA KOPER-NIESTADT.

Kinderpostzegels

De Centrale Propagandacommissie voor de Kinderpostzegels verzoekt ons aan de kameraadskes, die deel uitmaken van of medewerken aan de verschillende plaatselijke comité's, mede te deelen, dat volgens bericht van het Hoofdbestuur van PTT de voorbereidingen betreffende de uitgifte van de nieuwe kinderpostzegels zoover zijn gevorderd, dat de verschijning, voor zoover thans kan worden beoordeeld, binnen een 2-tal maanden kan worden tegemoetgezien.

Aangezien tot 5 Juli a.s. de Volksdienst- en Winterhulpzegels worden verkocht, zullen de kinderzegels in geen geval vóór dien datum verschijnen.

Bloeimaand

Hendrika van Tussenbroek

Vroolijk

Mei spreidt zijn bloesem weer
over struik en boomen;
Zonnestralen, lentegeur
zijn opnieuw gekomen;
Ieder knopje in veld en bosch
Woelt zijn groene blaadjes los.
Mei spreidt zijn bloesem weer
over struik en boomen.

Snorrend vliegt de kever rond,
alle vogels fluiten;
't Bijtje gonst van bloem op bloem,
alles loopt naar buiten;
Alles juicht en roept verblijd:
Welkom, lieve lentetijd!
Snorrend vliegt de kever rond,
alle vogels fluiten.

WIE RUILT?

Hooge heeren schoenen maat 41 voor hooge of lage heerenschoenen maat 43. G. v. d. Linden, Lantentijmen No. 2, Laren N.H.

Een zomermantel maat 42/44 voor gekleed jurkje.
Een paar grijze schoenen met hoogen hak maat 37/38 voor schoenen met platten hak zelfde maat.
Een lap witte stof 3 meter lang breed 1.40 m voor een zwart, donkerblauw of bruin jurkje maat 42/44 of stof in die kleuren.

Donkerrood satijnen japon maat 40/42 voor 2 leuke poppen.
Prima hangmat met touwen voor kamprok en shirt of kampjurk maat 44.
Gevraagd een paar kinderschoentjes maat 22. Kamske Spaargaren, Heideveldweg 79, Laren N.H.

---

2 zeeduffel lumberjacks voor een heeren sportjasje of iets anders ongev. maat 50. Kamske Krebs, Sumatrastraat 62II, A'dam Oost.

Een paar nieuwe meisjesschoenen met platten hak maat 37 voor heerenondergoed 2 hemden en 2 lange onderbroeken ook nieuw. Kamske Dieleman-Kooman Atelierstraat 70, Tilburg.

Een goeden regenmantel maat 40 voor een japon maat 44. Kamske A. J. Groen-Brouwer, Nieuwland 19, Uitgeest.

Zwart heerencostuum maat 48 en zwart damesmantelpak maat 44 voor gaaf vloerkleed ong. 2.25 bij 3.25 m. Blauw linnen kinderjasje en mutsje leeftijd 1 jaar voor 1½ knot wol of zwarte sajet. Kamske Braun, Dongestraat 23II, Amsterdam Zuid, tel. 28305.

VOOR HET EERST ALS KRINGLEIDSTER OP STAP

Dinsdag 28 Lentemaand kreeg ik een telefoontje van de Districtsleidster: ,,Kamske, zou U Donderdag a.s. naar Oosterwolde kunnen gaan, de groep zal Donderdag haar laatste bijeenkomst hebben en dan opgeheven worden. De groep ligt uit elkaar, en nu moet U probeeren ze weer tot elkaar te brengen."
,,Ja, maar ik heb mijn schriftelijke benoeming nog niet, bovendien ken ik heelemaal geen bijzonderheden van die groep, zendt U mij in ieder geval dan eenige gegevens."
Ik nam het dus maar aan, hoewel het mij èn in onze beweging èn in het N.V.D.-werk èn in mijn jeugdstormwerk zoo vaak tegenstaat, dat alles soms nog administratief-organisatorisch scheef ligt en troostte mijzelf alweer met de gedachte: te weinig krachten in onze beweging en de besten staan aan de fronten. Die troosttoespraak was weer een aansporing om mijn werkkracht tot de volle 100% op te voeren.
Donderdag 30 Lentemaand ... de reis naar Oosterwolde.
Met prachtig voorjaarsweer stap ik om half een op de fiets. Het zonnetje schijnt heerlijk. De wind is prikkelend frisch, als de nasmaak van de koele nachtvorst, die in deze lentemaand vaak zulk zonnig weer belooft. Opgewekt peddel ik langs weiden, omzoomd door boschranden. Overal voorjaarsgeluiden ... hier en daar kippengekakel ... schoonmakende huismoeders ... als vanzelf neurie ik het mooie voorjaarslied: ,,Als de winter vlucht voor de lentelucht"... en rijpt in mij het plan om met de eigen groep spoedig een wandeltocht te ondernemen ... In het bosch, waar ik doorfiets zijn de kraaien druk in de weer, en al klinkt hun gekrijsch niet bepaald melodieus, toch past hun geluid goed bij de ijle voorjaarslucht, de kale boomtoppen, met hun dikke kraaiennesten. De echte zangvogels komen eerst, als het bladerdek lommerrijk is geworden....
Hoor ik daar een kievit ... ja ... daar is het weer ... het langgerekte kwie-iet ... wekt herinneringen op aan vorige zomers met de prachtige boschwandelingen en de mooie zeiltochten op de meren. Het bosch- en waterland zijn hier buren. De mooie tijd komt nu weer aan.... Elk jaar opnieuw ontluiken planten en boomen; elk jaar opnieuw wisselt het leven van wintergeneugten en zorgen zich af met de vol-zomersche heerlijkheden. Vol gevoel onderga ik de overeenkomst in de natuur met het menschenleven. Ik zou ieder mensch wel toe willen roepen: Mensch durf te leven, zoek het contact met het wondere geheel, dat ,,Schepping" heet. Aanvaard het leven met al zijn worsteling en strijd, zoek ... en laat het schoone volgens eigen kracht ontbotten en ontplooien ... De menschen... zullen zij wel ooit een mooi scheppingsvol geheel kunnen vormen?... Nietwaar er is tusschen de menschen en de Schepping een disharmonie ontstaan. Hebben wij het pad, dat voert naar den chaos den rug toegekeerd? Geleid door het Nationaal-Socialisme... ja! Er zullen velen komen, die het Nationaal-Socialisme zullen gaan zien als de stuwkracht tot het ontbotten en ontplooien van nieuw menschenleven. De eerste boden van het ontwaken zijn er reeds. De jonge krachten aan de fronten staan er ons met hun jonge leven borg voor, dat de duivelsche krachten vernietigd zullen worden, en dat na de stormen en hagelbuien, die ook ons nog zullen teisteren de volle zomer komt! Steeds boschrijker wordt de omgeving en ik nader mijn einddoel. Menschelijkerwijs zie ik wel wat tegen het bezoek op. De kameraadskes zijn mij vreemd, en van hun moeilijkheden weet ik maar heel weinig.
Prettig is het, dat de groepsleidster, die af wilde treden, mij in de plaats Oosterwolde tegemoet gefietst is. Zij brengt mij langs slingerende boschpaadjes...langs de mooie boerderijen, ook van kameraad-boeren naar de boerderij van het kameraadske waar we zullen vergaderen. We zijn de eersten, maar weldra komen de anderen ook. Ook zij hebben heele afstanden afgelegd om bij elkaar te komen. Wij staan eerst wel vreemd tegenover elkaar, maar al gauw voel ik, dat,

ondanks dat het groepsverband verslapt is, de geest van de kameraadskes afzonderlijk zuiver en goed is. Ook hun idealisme is nog sterk. Wij praten alles eens goed met elkaar uit, en ik geloof stellig dat door onze onderlinge gesprekken het gelukt is de aanknoopingspunten voor een actief-werkende groep weer te vinden. Het idealisme van de kameraadskes heeft hun wilskracht weer versterkt met vereende krachten het kleuren-mozaïk (de groep) weer in elkaar te passen.
Het werk voor het samenstellen van dat geheel ligt niet alleen bij de groepleidster, neen, het rust ook op de schouders van ieder kameraadske.
Het is al schemerig, de gastvrouw noodigt mij nog uit het avondeten mee te gebruiken. Ik kan dat niet afslaan, maar na heerlijk opgekwikt te zijn door eenige lekkere boterhammen met ham en . . . ik durf het voor de steedsche kameraadskes haast niet te schrijven . . . een verrukkelijk versch eitje, onderneem ik de terugreis.
We nemen hartelijk afscheid. Ik ben dankbaar dat de groepleidster mij begeleidt van Oosterwolde naar Donkerbroek, want niet alleen is dit een verkorting van mijn reis, maar bovendien een wonderlijk avontuurlijke tocht, die ik alleen niet zonder vergissingen of ongelukken had kunnen volbrengen.
De tocht gaat dwars over landerijen, wankele slootplankjes en omgeploegde akkers. De eerste slootplankjes zijn maar kort, maar nu zie ik mijn begeleidster met een kwiekheid over een bruggetje balanceeren met haar fiets, dat ik . . . hoewel ik toch zeer wel gymnastisch of acrobatisch aangelegd ben . . . bij mij zelf zeg . . . dat doe je haar vast niet zoo na. Het kameraadske ziet mijn aarzeling en biedt aan mijn fiets over te brengen, maar neen dat is mijn bedoeling niet, ik neem de situatie eens goed in mij op. De vaart of wijk zooals wij hier in Friesland zeggen is zoowat 3 à 4 m breed. Er ligt 1 plank, schuin-oploopend . . . op de helft gaat de plank weer schuin naar beneden. De leuning hindert het dragen van de fiets. Gespannen begin ik de reis. De plank wiebelt ook nog. Het water onder mij weerkaatst de blinkende maansikkel . . . Ik heb geen zin in een nat pak, dus . . . hoe driest ik op bekend terrein ook soms kan zijn, ik ga behoedzaam over dit hulpbruggetje en slaak een zucht als ik vasten grond onder mijn voeten heb. Een volgenden keer hoop ik er zoo gracieus als mijn begeleidster over te komen. . . alle begin is moeilijk denk ik maar . . .
Spoedig naderen wij den breeden weg, de groepleidster legt mij nog uit hoe ik rijden moet en bij een hoek scheiden onze wegen. Ik bedank het kameraadske dat ze met mij 't smalle pad is langs gegaan. . . de breede weg is gemakkelijker maar door de landen is het avontuurlijker. Ik zou het niet graag gemist hebben. In mijn eentje zing ik zacht nog onze N.S.V.O.-liederen, totdat ik mijn man ontmoet, die mij tegemoet gefietst is. Intusschen is het al laat, maar niet donker, want het is sterhelder en de maansikkel begeleidt ons.
Mijn eerste reis is een voorspoedige reis geweest. Een volgende maal hoop ik in Oosterwolde niet alleen beter over de hulpbrug te komen, maar óók de schoone kleurenharmonie van de groep te bewonderen. Ieder mensch heeft net als iedere kleur een eigen schakeering. Niets is mooier dan de natuurlijke verscheidenheid onder menschen en planten. Niets is mooier dan een harmonisch geheel van die verscheidenheden. Wij als kameraadskes zullen door het aanvoelen en aanschouwen der Schepping beter ons werk kunnen verrichten. Van ons wordt ook gevraagd het menschenleven in harmonie te brengen met de schepping, wij moeten ons bewust worden welke taak wij hebben in het leven, in het tijdsbestek waar wij in zijn geplaatst. Wij staan op het oogenblik volop in een leven van strijd. Kameraadskes, ook wij vrouwen kennen onze taak. Ver over alle kleine dingen en nietigheden moeten wij het groote geheel zien . . . het ontbotten . . . ontplooien . . . het groeien dus van onze Nederlandsche Volksgemeenschap . . .

Hou zee!

A. DUURSMA—ROBERTI.

Kringleidster Zevenwouden.

WAAROM TOCH ZOO *Ouderwetsch?*

Ja, helaas zijn nog heel veel huisvrouwen ouderwetsch. Ondanks het nieuwste kapsel, het gewaagde modehoedje, de moderne huisinrichting, durf ik dit te beweren. Wij wanen onszelf erg vooruitstrevend tot . . . . wij hooren en lezen van nieuwe bereidingswijzen van ons voedsel of verbeterde voedingsmethoden. Dan worden we, uitzonderingen daargelaten, ineens schichtig voor al dat nieuwe en houden we ons krampachtig vast aan de methoden van moeder en grootmoeder!
Laten we echter bedenken, dat alle deskundige wenken en raad op voedingsgebied juist *nu* door ons opgevolgd dienen te worden. Wij, huisvrouwen, hebben te waken voor de gezondheid van de aan onze zorgen toevertrouwde gezinsleden. Slechts een goede en juiste voeding kan Uw kinderen doen opgroeien tot gezonde menschen.
Maar weten we allen wat de deskundigen onder een goede en juiste voeding verstaan? Ik vermoed, dat slechts weinigen zooveel kennis hebben vergaard van

de voedingsleer, dat zij hier volmondig „ja" op kunnen zeggen.
Deze huisvrouwen zijn echter moedig geweest en hebben nieuwe wegen in durven slaan. Zij hebben zich losgemaakt van de oude sleurgedachten over de voedselbereiding. De wegbereidsters daarbij hebben zelf nieuwe recepten uitgedacht, inheemsche kruiderijen leeren gebruiken, die gezonder zijn voor het lichaam dan de veel gebruikte overzeesche specerijen of surrogaten. Zij hebben de voorkeur leeren geven aan die levensmiddelen, die de hoogste voedingswaarde hebben.
Ze weten dat volkorenbrood gezonder is dan het witte brood, ook het zgn. oorlogswittebrood. Zij zijn ervan doordrongen dat groenten en aardappelen belangrijke levensmiddelen zijn niet alleen, maar ook, dat deze met zorg moeten worden toebereid, zoodat alle voedingswaarde behouden blijft.
Bovenal zijn ze er echter van doordrongen, dat evenals de geneeskunde nieuwe wegen ingeslagen heeft, ook de kennis betreffende de voeding sedert grootmoeders tijd grondig veranderd en verbeterd is.
Deze moderne vrouwen hebben begrepen, dat zij niet *mogen* stilstaan bij de oude begrippen, maar dat zij ook de nieuwe wegen moeten betreden, omdat zij de verantwoording hebben voor de gezondheidstoestand van haar gezinsleden.

Om U deze nieuwe inzichten op voedingsgebied eigen en vertrouwd te maken, is kennis noodig, maar ook moed en doorzettingsvermogen om het geleerde in de practijk toe te passen.
Wat helpt het als U weet, dat de voedingswaarde van de aardappelen stukken achteruit gaat, door ze geschild in ruim water te koken, als U niet de kracht heeft dan ook geheel te breken met deze sleurgewoonte en ze dus toch weer iederen dag op deze onjuiste manier klaarmaakt?
Gooi Uw vasthoudendheid op dit gebied overboord! Durf „nieuwerwetsch" te zijn! Bedenk wel, het gaat om de gezondheid van Uw man en Uw kinderen, uiteindelijk om de kracht en de gezondheid van ons geheele Volk!
Dat moeten wij, juist wij, Nationaal-Socialistisch voelende vrouwen goed beseffen!

DENK OM UW KRUIDENTUINTJE

De tijd is nu aangebroken om zorg te besteden aan Uw kruidenhoekje!
Leest de artikelen van kameraadske Japing-Sülzner in de nummers 2, 4, 5 en 7 van „Nederlandsch Vrouwenleven" nog eens na!

De Districts- en Kringvertegenwoordigsters van Afdeeling VI Volks- en Gezinshuishouding kunnen U ook een vouwblad verschaffen, waarin allerlei wetenswaardigs staat omtrent tuinkruiden. Kosten ƒ 0.02.

PADDENSTOELENKENSTERS VOORAAN!

Om nu reeds te kunnen vaststellen, wáár eventueel deskundigen op het gebied van eetbare paddenstoelen wonen, die zich beschikbaar willen stellen voor het leiden van „zoektochten" en het onderrichten van onze N.S.V.O.-sters op dit gebied, verzoek ik alle paddenstoelenkensters zich schriftelijk te willen bekend maken aan kameraadske

J. C. KLOPPENBURG,
De Lairessestraat 153,
AMSTERDAM (Z).

Een kameraadske uit de provincie zond ons onderstaande belevenissen. Alles kan ook op één dag komen en als dat dan tevens de eerste schooldag van je zoon is!

EEN MORGEN VOL GEBEURTENISSEN

Maandag 3 April. Zoo gauw ik mijn oogen open heb, weet ik het al: Oh ja, Hans naar school voor 't eerst en 't nieuwe meisje komt vandaag! Ik heb het net gedacht, of 't tuinhekje piept.
Even flitst het door me heen: hoe kan dat, komt ze nu al? Dan met een duwtje tot m'n nog slaperigen wederhelft: „we zijn de klok vergeten te verzetten!!" 't Is dus geen zeven, maar acht uur. De afgesproken tijd, waarop m'n nieuwe gedienstige verschijnen zou. Nu vlug handelen. Eerst in peignoir vlug opendoen. Vreeselijk zoo'n entree! 'k Heb er 't land over, maar laat niets merken en wijs haar terwijl ik ontduister, vast eenige dingen waarmee ze beginnen kan. Dan terug naar boven. M'n jongste zoon van 1½ jaar is ook reeds boven den rand van z'n ledikant te zien en wandelt heerlijk nat over z'n dekens. Laat maar even wandelen! Nu Hans eruit en vlug aangekleed. Als wij in haast aan de ontbijttafel gaan, is 't bij half 9.
De kinderen hebben dezen keer geen pap door de haast. Ik doe zoo kalm mogelijk en wil vooral den nieuwen scholier zijn zenuwen sparen. Als we nu kwart vóór 9 wegfietsen, heb ik maar één boterham op, maar alles is toch klaargekomen. M'n nieuwe hulp heb ik, met de verzekering vlug terug te zijn, verder „tewerkgesteld". M'n kleine zoon zit nog in z'n tafelstoel op Mamma's terugkomst te wachten. Als we de school naderen zien we overal Moeders met kinderen en Hans is dus niet de eenige die weggebracht wordt. In de klas leveren wij den „hij" of „zij" af. Ons pand mag gaan zitten. En daar staan wij nu: totaal overbodig op dat moment. De juffrouw lacht eens.
„Nou juffrouw, dan gaan we maar".... En we gaan allen terug. Ieder naar haar huis. De dagelijksche dingen eischen mijn gedachten op en als om elf uur Hans uit school komt, is 't erg vlug gegaan. De eerste stap op 't schoolpad is gezet.

J. v. d. THOLEN-HAUSMANN.

RECEPTEN

SLASAUS I.

Bij sla behoort ook een lekkere saus. Bij voorkeur geven we niet steeds hetzelfde sausje, maar wisselen we den smaak af door het kiezen van verschillende smaakjes.
Eenige lepels yoghurt worden vermengd met zout, fijngehakte bieslook en een weinig azijn. Goed doorkloppen.
In plaats van yoghurt kan men ook hangop of karnemelk nemen.

SLASAUS II.

Een koude gekookte aardappel zeer fijn drukken, vermengen met wat taptemelk of bouillon, (groentekooknat) zout, azijn en paprikapoeder. Het sausje goed doorkloppen, zoodat het zoo glad mogelijk is.

GESTOOFDE RADIJSJES.

Wanneer U zelf radijsjes heeft in den tuin, zult u deze ook graag gebruiken. Bij voorkeur eten wij ze rauw bij de boterham. Hebben we echter eens geen groente, dan kunnen we ook radijsjes stoven. Ze vormen zoo een heel smakelijk gerecht. Ook staan deze rood- en witgekleurde knolletjes erg aardig en het oog wil ook wat! Hier volgt het recept.

De radijsjes schoonmaken, wasschen en gaar koken in weinig water met zout. Het kookvocht binden met aardappelmeel of geraspte rauwe aardappel. Tot slot gehakte peterselie toevoegen met een half theelepeltje margarine of vet.

UIT HET GEHEELE LAND. (*Vervolg*)

Veluwezoom. Op 21 Maart werd hier een Lentefeest gehouden. De lentebloemen prijkten op de tafeltjes en op het podium. Verschillende gasten waren tegenwoordig, die door kamske Japing welkom geheeten werden. Daarna sprak kamske Leppink een inleidend woord en openingsspreuk. De samenzang onder leiding van kamske Gruson viel zeer in den smaak. Na een lenterede van kamske Leppink werden nog eenige gedichten voorgedragen, waarna kamske Japing deze gezellige bijeenkomst met enkele passende woorden sloot.

Winterswijk. Hier werd door den kring Geld. Achterhoek op 22 Maart het Lentefeest gevierd. In de omgeving waren de eerste lenteboden gezocht en smaakvol gerangschikt, wat erg feestelijk stond. Na een kort openingswoord werd het gedicht Lentezon voorgedragen door kamske Paule. Kamske Japing hield hierna de lenterede. Ter afwisseling werden gezamenlijk lenteliederen gezongen, verschillende lentegedichten gedeclameerd, terwijl het trio Rose op piano, viool en cello passende muziek gaf.

Doetinchem. Den 28en Maart is hier het Lentefeest gevierd. Overal prijkten de katjes, takken van bloeiende heesters, viooltjes enz. Kamske Wilner, heette allen hartelijk welkom, waarna kamske Selling een lenterede uitsprak. De samenzang der lenteliederen werd afgewisseld door gedichten, zang van 3 stormsters en pianomuziek, waarbij kamske Wilner zich deed kennen als een begaafd pianiste. Tot slot werd door een tweetal kamskes op vlotte en natuurlijke wijze het Lentetooneelstukje van kamske Nierstrasz gespeeld. Na afloop bleven allen geruimen tijd gezellig bijeen.

Verantwoordelijk redactrice: C. F. Galjaard-Meck Amsterdam-Uitgave N.S.V.O. Amsterdam-Druk van N.V. Drukkerij v.h. L. E. Bosch en Zoon, Utrecht - Verschijnt tweemaal per maand. Geen verkoop van losse nos.
P.V. 2109/1 K 2350